

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 7.2.2006
KOM(2006) 57 endelig

2004/0055 (COD)

Ændret forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om indførelse af en europæisk betalingspåbudsprocedure

(forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2)

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND

Den 19. marts 2004 vedtog Kommissionen et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af en europæisk betalingspåbudsprocedure¹. Forslaget blev sendt til Parlamentet og Rådet den 19. marts 2004. Den 9. februar 2005 afgav Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg udtalelse om forslaget². Europa-Parlamentet henviste forslaget til Retsudvalget (som var ansvarligt for betænkningen) og Udvalget om Borgernes Friheder og Rettigheder (til udtalelse). Udvalget om Borgernes Friheder og Rettigheder vedtog sin udtalelse den 13. juni 2005. Retsudvalget godkendte sin betænkning den 14. juli 2005. Rådet nåede til generel enighed om teksten til forordningens artikler på mødet den 2. december 2005. På plenarmødet den 13. december 2005 vedtog Europa-Parlamentet sin udtalelse, hvori det godkendte Kommissionens forslag med forbehold af en række ændringer. De ændringsforslag, som Europa-Parlamentet har vedtaget, svarer til den tekst, som Rådet nåede til enighed om den 2. december 2005. De erstatter i det store og hele artiklerne i Kommissionens oprindelige forslag.

2. FORMÅLET MED DET ÆNDREDE FORSLAG

Med dette ændrede forslag tilpasses det oprindelige forslag til forordning om indførelse af en europæisk betalingspåbudsprocedure som svar på de ændringsforslag, som Europa-Parlamentet har vedtaget.

3. KOMMISSIONENS HOLDNING TIL DE ÆNDRINGSFORSLAG, SOM EUROPA-PARLAMENTET HAR VEDTAGET

3.1 *Ændringsforslag, som Kommissionen kan acceptere i deres helhed*

Ændringsforslag 26, 27, 28, 32, 34, 35, 36, 37, 38, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 48, 49, 50, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67 og 73 kan accepteres, sådan som Parlamentet har fremlagt dem, da de forenkler den foreslåede procedure, tilføjer en yderligere dimension vedrørende den fri bevægelighed for europæiske betalingspåbud, indfører forbedringer, som enten vedrører instrumentets klarhed eller detaljespørgsmål, og tilføjer materiale, som kan være nyttigt i forbindelse med gennemførelsen af den foreslåede forordning.

Hvis afskaffelsen af eksekvaturproceduren skal medtages i forordningen, kræver det, at man medtager en række yderligere betragtninger, hvoraf de fleste er hentet fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 805/2004 om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav.

¹ KOM(2004) 173 endelig af 19.3.2004 og KOM(2004) 173 endelig/3 af 25.5.2004.

² CESE/2005/133, EUT C 221 af 8.9.2005, s. 77.

3.2 *Ændringsforslag, hvis indhold Kommissionen kan acceptere, men som skal omformuleres*

Ændringsforslag 30, 31, 33, 47, 51, 52, 53, 68, 69, 70, 72, 74 og 75 kan accepteres i princippet, men skal omformuleres:

Ændringsforslag 30 sigter mod at præcisere, at Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1182/71 af 3. juni 1971 om fastsættelse af regler om tidsfrister, datoer og tidspunkter finder anvendelse ved beregning af tidsfrister. Betragtningens ordlyd bør ændres lidt for ikke at foregribe EF-Domstolens fortolkning med hensyn til anvendelsen af forordning 1182/71 på eksisterende instrumenter på det civile område.

Ifølge **ændringsforslag 31** bør sagsøgte i den relevante standardformular informeres om, at tidsfristerne beregnes i overensstemmelse med Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1182/71 om fastsættelse af regler om tidsfrister, datoer og tidspunkter. Indholdet i dette ændringsforslag kan accepteres, men der er ingen grund til at medtage en betragtning til det formål; denne ændring skal foretages direkte i den relevante standardformular.

Ændringsforslag 33 forpligter domstolene til at tage hensyn til enhver form for indsigelse fra sagsøgte, hvis den er klart formuleret. I lyset af beskyttelsen af forsvarrets rettigheder er det vigtigt at understrege betydningen af denne forpligtelse. Betragtningen skal derfor formuleres tydeligere.

I **ændringsforslag 47** bør der henvises til artikel 4b i stedet for artikel 4b, stk. 3, i Parlamentets tekst.

I **ændringsforslag 51** skal det i stk. 2, litra b), præciseres, at indsigelsen skal være afsendt inden for den fastsatte frist.

Ændringsforslag 52 og 53 er nødvendige, fordi afskaffelsen af eksekvaturproceduren for europæiske betalingspåbud medtages i forordningen. De er en nøjagtig kopi af de tilsvarende minimumsstandarder for forkyndelse i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 805/2004 af 21. april 2004 om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav. Der er dog behov for en teknisk ændring, som følger af den definition af "grænseoverskridende sager", der foreslås i ændringsforslag 39 (artikel 1a, stk. 1, i Europa-Parlamentets tekst). Ifølge denne definition kan sagsøger have bopæl eller sædvanligvis opholde sig i en anden stat end en EU-medlemsstat. I så fald finder den pågældende stats regler om forkyndelse anvendelse, når et europæisk betalingspåbud forkyndes for sagsøgte. Ændringsforslag 52 og 53 skal afspejle denne mulighed og bør derfor henvise til forkyndelsesreglerne i "den pågældende stat" i stedet for "den pågældende medlemsstat".

I **ændringsforslag 68** bør der henvises til artikel 12b-12f i Parlamentets tekst.

I **ændringsforslag 69** skal der i stk. 1, litra b), henvises til artikel 12c i Parlamentets tekst.

I **ændringsforslag 70** bør der henvises til bilagene (i flertal), fordi forordningen kommer til at indeholde flere bilag.

Ifølge **ændringsforslag 72** skal der forelægges en detaljeret rapport om, hvordan forordningen fungerer i lyset af de nationale betalingspåbudsprocedurer. Rapporten skal udarbejdes fem år efter forordningens ikrafttræden. I lyset af den sondring mellem forordningens ikrafttrædelsesdato og forordningens anvendelsesdato, som foreslås i

ændringsforslag 73, er det mere hensigtsmæssigt, at der i ændringsforslag 72 henvises til anvendelsesdatoen i stedet for ikrafttrædelsesdatoen. Dette stemmer også overens med drøftelserne i Rådet.

Ændringsforslag 74 må gennemgås nøje ud fra et teknisk synspunkt og skal omformuleres på grundlag af den software, som er nødvendig for, at det europæiske betalingspåbud kan behandles elektronisk.

I **ændringsforslag 75** foreslås der et bilag til anmodningsformularen. Dette bilag er teknisk set en del af selve anmodningsformularen og skal derfor medtages i ændringsforslag 74.

3.3 *Ændringsforslag, som Kommissionen delvis kan acceptere*

Ændringsforslag 29, 39 og 76 kan delvis accepteres:

Ændringsforslag 29 sigter mod at præcisere målet med den særlige prøvelse, som sagsøgte har mulighed for at få foretaget, efter at fristen for at gøre indsigelse mod det europæiske betalingspåbud er udløbet. Fordi denne prøvelse er vigtig i lyset af beskyttelsen af forsvarrets rettigheder, bør ændringsforslaget være mere specifikt og præcisere, at udtrykket "andre usædvanlige omstændigheder" kan omfatte den situation, hvor et europæisk betalingspåbud var baseret på urigtige oplysninger, som sagsøger havde givet i anmodningsformularen. Dette stemmer også overens med drøftelserne i Rådet.

Ændringsforslag 39 sigter mod at definere, hvad der i denne forordning forstås ved "grænseoverskridende sager". Kommissionen kan acceptere, at forordningen begrænses til grænseoverskridende sager, og er i vidt omfang enig i den foreslåede definition, men den kan ikke acceptere henvisningen til "medlemsstat" med hensyn til parternes bopæl eller sædvanlige opholdssted. Henvisningen til "medlemsstat" med hensyn til parterne har betydelige retlige og politiske følger. Denne henvisning betyder, at den europæiske betalingspåbudsprocedure ikke kan anvendes af sagsøgere, der ikke har bopæl i EU, eller mod sagsøgte, der ikke har bopæl i EU, i visse sager, hvor domstolene i EU har kompetence, specielt i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område. I lyset af EU's eksisterende internationale forpligtelser og specielt de forpligtelser, der følger af GATT 1994 og GATS- og TRIPS-aftalen, er det yderst tvivlsomt, om man kan forbyde sagsøgere, der ikke har bopæl i EU, at bruge proceduren. En kombineret anvendelse af det kommende instrument og Lugano-konventionen fra 1988 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skaber desuden en række højst uønskede situationer i forhold til sagsøgere, som har bopæl eller sædvanligvis opholder sig i et tredjeland, der er part i konventionen. Endelig rejser definitionen en række spørgsmål i forhold til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

I **ændringsforslag 76** foreslås det at lade bilag 2 og 3 i Kommissionens oprindelige forslag udgå. Det er muligt at lade bilag 2 udgå, men det gælder ikke for bilag 3. Både bilag 3 og de andre bilag, som indeholder standardformularerne, skal omformuleres, så de stemmer overens med det ændrede forslag, på grundlag af den software, som er nødvendig for, at det europæiske betalingspåbud kan behandles elektronisk.

3.4 *Ændringsforslag, som afvises*

Ændringsforslag 71 kan ikke accepteres, fordi den foreslåede ændring ikke er teknisk korrekt. Henvisningen i dette stykke skal gælde hele den pågældende artikel og ikke kun det stykke, som indeholder henvisningen.

4. KONKLUSION

Under henvisning til EF-traktatens artikel 250, stk. 2, ændrer Kommissionen sit forslag som følger.

Ændret forslag til

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING
om indførelse af en europæisk betalingspåbudsprocedure**

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 61, litra c), og artikel 67, stk. 5, andet led,

under henvisning til forslag fra Kommissionen³,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁴,

efter proceduren i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Fællesskabet har sat sig som mål at bevare og udbygge et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, hvor der er fri bevægelighed for personer. Med henblik herpå skal Fællesskabet bl.a. vedtage de foranstaltninger vedrørende samarbejde om civile retlige spørgsmål med grænseoverskridende virkninger, der er nødvendige for det indre markeds funktion.
- (2) Det Europæiske Råd opfordrede på sit møde i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999 Rådet og Kommissionen til at forberede nye regler for spørgsmål, der kan fremme et smidigt retligt samarbejde og en bedre adgang til domstolene, og henviste i den forbindelse specifikt til betalingsordrer.
- (3) Den 30. november 2000 vedtog Rådet et fælles program for Kommissionen og Rådet med foranstaltninger med henblik på gennemførelse af princippet om gensidig anerkendelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område⁵. Programmet omfatter muligheden for at indføre en specifik fælles eller harmoniseret procedure for opnåelse af en retsafgørelse, der er fastlagt i Fællesskabets regi, på specifikke områder, herunder ubestridte krav. Et yderligere skridt blev taget med Haag-programmet, som blev vedtaget af Det Europæiske Råd den 5. november 2004, og hvori det fastslås, at der bør arbejdes aktivt videre med den europæiske betalingspåbudsprocedure.
- (4) Kommissionen vedtog den 20. december 2002 en grøn bog om en EF-procedure for betalingspåbud og om foranstaltninger til forenkling og fremskyndelse af søgsmål om krav af mindre værdi. Med grønbogen blev der iværksat en høring om de mulige

³ KOM(2004) 173 endelig af 19.3.2004 og KOM(2004) 173 endelig/3 af 25.5.2004.

⁴ CESE/2005/133, EUT C 221 af 8.9.2005, s. 77.

⁵ EFT C 12 af 15.1.2001, s. 1.

formål med og karakteristika ved en ensartet eller harmoniseret europæisk procedure for inddrivelse af ubestridte krav.

- (5) En hurtig og effektiv inddrivelse af udestående fordringer, som ikke er genstand for en retstvist, er af afgørende betydning for virksomhederne i Den Europæiske Union, da for sen betaling er en væsentlig grund til insolvens, der udgør en trussel mod virksomhedernes og især de små og mellemstore virksomheders overlevelse og medfører tab af mange arbejdspladser.
- (6) Alle medlemsstaterne prøver at løse problemet med inddrivelse af det store antal ubestridte krav, de fleste af dem gennem en forenklet betalingspåbudsprocedure, men både indholdet i den nationale lovgivning og resultaterne af de nationale procedurer varierer betydeligt. Desuden er de nuværende procedurer ofte enten uanvendelige eller uhensigtsmæssige i grænseoverskridende situationer.
- (7) De deraf følgende hindringer for adgangen til effektive retsmidler i grænseoverskridende sager og forvridningen af konkurrencen i det indre marked på grund af uligevægten med hensyn til den måde, hvorpå de processuelle midler, som kreditorerne råder over i de forskellige medlemsstater, fungerer, betyder, at der er behov for fællesskabslovgivning, som sikrer ensartede vilkår for kreditorer og debitorer i hele Den Europæiske Union.
- (8) Formålet med denne forordning er at forenkle, fremskynde og begrænse sagsomkostningerne i grænseoverskridende sager om ubestridte pengekrav ved at indføre en europæisk betalingspåbudsprocedure og at tillade fri bevægelighed for europæiske betalingspåbud i alle medlemsstaterne ved at fastsætte minimumsstandarder, hvis overholdelse overflødiggør alle mellemliggende procedurer i fuldbyrdelsesmedlemsstaten forud for anerkendelsen og fuldbyrdelsen.
- (9) Den procedure, der indføres ved denne forordning, udgør en yderligere, valgfri mulighed for sagsøgeren, som stadig frit kan vælge at anvende en procedure i henhold til national lovgivning. Det indebærer, at forordningen hverken træder i stedet for eller harmoniserer de eksisterende ordninger for inddrivelse af ubestridte krav i henhold til national lovgivning.
- (10) Proceduren bør så vidt muligt baseres på anvendelsen af standardformularer ved kommunikation mellem domstolen og parterne for at lette administrationen af proceduren og gøre det muligt at anvende automatisk databehandling.
- (11) Når medlemsstaterne træffer beslutning om, hvilke domstole der skal have kompetence til at udstede et europæisk betalingspåbud, skal de tage behørigt hensyn til behovet for at sikre adgangen til domstolene.
- (12) I anmodningen om et europæisk betalingspåbud bør sagsøger være forpligtet til at give oplysninger, der er tilstrækkelige til, at man klart kan identificere kravet og dets berettigelse, så sagsøgte på et solidt grundlag kan vælge, om han vil bestride kravet eller undlade at bestride det.
- (13) I den forbindelse skal sagsøger obligatorisk beskrive dokumentation, som han kan henholde sig til med henblik på at bevise, at hans anbringender er korrekte, uden at han rent faktisk skal forelægge dokumentbeviser for domstolen.

- (14) Indgivelse af en anmodning om et europæisk betalingspåbud indebærer betaling af de gældende retsafgifter.
- (15) Domstolen skal undersøge anmodningen, herunder spørgsmålet om kompetence og dokumentation, på grundlag af oplysningerne i formularen. Hermed vil Domstolen kunne foretage en prima facie-vurdering af det pågældende kravs berettigelse og vil blandt andet kunne afvise tydeligvis uberettigede og ikke-antagelige krav. Undersøgelsen skal ikke nødvendigvis foretages af en dommer.
- (16) I det europæiske betalingspåbud skal sagsøgte informeres om, at han enten kan betale sin udestående gæld til sagsøger eller gøre indsigelse inden for en frist på 30 dage, hvis han ønsker at bestride kravet. Ud over de fuldstændige oplysninger om kravet, som sagsøger har angivet, skal sagsøgte underrettes om det europæiske betalingspåbuds retlige betydning og specielt om konsekvenserne af ikke at bestride kravet.
- (17) Selv om en afvisning af en anmodning om et europæisk betalingspåbud ikke kan påklages, udelukker dette ikke, at der kan foretages en fornyet prøvelse af afgørelsen på samme kompetenceniveau.
- (18) På grund af forskellene mellem medlemsstaternes civile retsplejeregler, navnlig reglerne for forkyndelse af dokumenter, er det nødvendigt at definere sådanne minimumsstandarder specifikt og detaljeret. Navnlig vil en forkyndelsesmåde, der støttes på en retlig formodning med hensyn til opfyldelsen af disse standarder, ikke kunne anses for fyldestgørende i forbindelse med forkyndelse af et europæisk betalingspåbud.
- (19) Alle de forkyndelsesmåder, der er anført i artikel 13 og 14, er karakteriseret ved enten (artikel 13) fuld sikkerhed eller (artikel 14) en meget høj grad af sandsynlighed for, at det forkyndte dokument er nået frem til modtageren.
- (20) Personlig forkyndelse for visse andre personer end sagsøgte selv i henhold til artikel 14, stk. 1, litra a) og b), bør kun anses for at opfylde kravene i nævnte bestemmelser, hvis de pågældende personer faktisk har accepteret eller modtaget det europæiske betalingspåbud.
- (21) Artikel 15 bør finde anvendelse i situationer, hvor sagsøgte ikke kan repræsentere sig selv i retten, f.eks. fordi sagsøgte er en juridisk person, og hvor det i lovgivningen er fastsat, hvem der repræsenterer sagsøgte, samt i situationer, hvor sagsøgte har bemyndiget en anden person, navnlig en advokat, til at repræsentere sig i den specifikke retssag.
- (22) Domstolen bør sikre fuld overholdelse af de processuelle minimumsstandarder og udstede et standardiseret europæisk betalingspåbud.
- (23) Sagsøgte kan gøre indsigelse ved brug af den standardformular, som findes i bilaget. Domstolene skal dog tage hensyn til enhver anden form for skriftlig indsigelse, hvis denne er klart formuleret.
- (24) En indsigelse, som er indgivet inden fristens udløb, bør bringe den europæiske betalingspåbudsprocedure til ophør og medføre, at sagen automatisk overgår til almindelig civil domstolsbehandling, medmindre sagsøger udtrykkeligt har anmodet

om, at sagen i så fald hæves. Begrebet almindelig civil domstolsbehandling i denne forordning skal ikke nødvendigvis fortolkes på grundlag af den nationale lovgivning.

- (25) I undtagelsestilfælde bør sagsøgte have ret til at anmode om fornyet prøvelse af det europæiske betalingspåbud på trods af, at indsigelsesfristen er udløbet. En sådan fornyet prøvelse i undtagelsestilfælde betyder ikke, at sagsøgte får endnu en mulighed for at bestride kravet. Under den fornyede prøvelse bør kravets berettigelse kun vurderes ud fra de grunde, der følger af de usædvanlige omstændigheder, som påberåbes af sagsøgte. De andre usædvanlige omstændigheder, som er omhandlet i artikel 20, stk. 2, kan omfatte den situation, hvor det europæiske betalingspåbud var baseret på urigtige oplysninger, som var givet i anmodningsformularen.
- (26) De samlede retsafgifter i forbindelse med en europæisk betalingspåbudsprocedure og almindelig civil domstolsbehandling i tilfælde af indsigelse bør ikke overstige retsafgifterne ved almindelig civil domstolsbehandling uden en forudgående europæisk betalingspåbudsprocedure, men disse omkostninger omfatter ikke f.eks. advokatsalærer eller omkostninger i forbindelse med forkyndelse af dokumenter i en instans, som ikke er en domstol.
- (27) Et europæisk betalingspåbud, som er udstedt i en medlemsstat, og som er blevet eksigibelt, skal i forbindelse med fuldbyrdelse betragtes, som om det er udstedt i den medlemsstat, hvor betalingspåbuddet søges fuldbyrdet. Medlemsstaternes gensidige tillid til hinandens retspleje betyder, at domstolen i en medlemsstat kan vurdere, at alle betingelserne for udstedelse af et europæisk betalingspåbud er opfyldt, og at betalingspåbuddet skal fuldbyrdes i alle de andre medlemsstater, uden at der i fuldbyrdelsesstaten skal foretages en retslig prøvelse af, om de processuelle minimumsstandarder er behørigt overholdt. Uden at dette berører bestemmelserne i denne forordning, særlig artikel 22, stk. 1 og 2, og artikel 23, er reglerne for fuldbyrdelse af et europæisk betalingspåbud fortsat underlagt national lovgivning.
- (28) Beregningen af perioder og tidsfrister er underlagt Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1182/71 af 3. juni 1971 om fastsættelse af regler om tidsfrister, datoer og tidspunkter⁶.
- (29) Da målene for denne forordning ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne og derfor på grund af forordningens omfang og virkninger bedre kan gennemføres på fællesskabsplan, kan Fællesskabet vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. samme artikel, er denne forordning ikke mere vidtgående, end hvad der er nødvendigt for at nå de pågældende mål.
- (30) I denne forordning overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder anerkender som fællesskabsrettens almindelige principper. Formålet er specielt at sikre fuld overholdelse af retten til at få adgang til en upartisk domstol, jf. chartrets artikel 47.

⁶ EFT L 124 af 8.6.1971, s. 1.

- (31) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning vedtages efter Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁷.
- (32) Det Forenede Kongerige og Irland har i medfør af artikel 3 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, meddelt, at de ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning.
- (33) Danmark deltager i henhold til artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, ikke i vedtagelsen af denne forordning, og forordningen er derfor ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Danmark -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1
Formål

1. Formålet med denne forordning er
 - at forenkle, fremskynde og begrænse sagsomkostningerne i grænseoverskridende sager om ubestridte pengekrav gennem indførelse af en europæisk betalingspåbudsprocedure, og
 - at tillade fri bevægelighed for europæiske betalingspåbud i alle medlemsstaterne ved at fastsætte minimumsstandarder, hvis overholdelse overflødiggør alle mellemliggende procedurer i fuldbyrdelsesmedlemsstaten forud for anerkendelsen og fuldbyrdelsen.
2. Denne forordning er ikke til hinder for, at sagsøger forfølger et krav som omhandlet artikel 4 under anvendelse af en anden procedure i overensstemmelse med lovgivningen i en medlemsstat eller fællesskabslovgivningen.

Artikel 2
Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse i grænseoverskridende sager på det civil- og handelsretlige område, uanset domstolens eller rettens art. Den omfatter i særdeleshed ikke spørgsmål vedrørende skat, told eller administrative anliggender eller statens ansvar for handlinger og undladelser under udøvelse af statsmagt (*acta jure imperii*).
2. Denne forordning finder ikke anvendelse på:
 - a) formueforholdet mellem ægtefæller, testamente og arv

⁷ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

- b) konkurs, akkord og andre lignende ordninger
 - c) social sikring
 - d) krav, der udspringer af forpligtelser uden for kontraktforhold, medmindre
 - i) der er indgået en aftale mellem parterne, eller der er tale om vedgåelse af gæld, eller
 - ii) de vedrører indfriet gæld, der er opstået på grund af fælles ejerskab.
3. I denne forordning forstås ved "medlemsstat" alle medlemsstater med undtagelse af Danmark.

Artikel 3
Grænseoverskridende sager

1. Ved grænseoverskridende sager forstås i denne forordning sager, hvor mindst en af parterne har bopæl eller sædvanligvis opholder sig i en anden stat end den medlemsstat, hvor sagen er blevet indbragt for en domstol.
2. Bopælen fastsættes i overensstemmelse med artikel 59 og 60 i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område⁸.
3. Det fastslås, om der er tale om en grænseoverskridende sag, når der indgives en anmodning om et betalingspåbud i overensstemmelse med nærværende forordning.

Artikel 4
Europæisk betalingspåbudsprocedure

Der indføres en europæisk betalingspåbudsprocedure for inddrivelse af pengekrav på et nærmere angivet beløb, som er forfaldet på det tidspunkt, hvor anmodningen om et europæisk betalingspåbud indgives.

Artikel 5
Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1. "oprindelsesmedlemsstat": den medlemsstat, hvor der udstedes et europæisk betalingspåbud
2. "fuldbyrdesmedlemsstat": den medlemsstat, hvor et europæisk betalingspåbud søges fuldbyrdet

⁸ EFT L 12 af 16.1.2001, s. 1.

3. "domstol": enhver myndighed i medlemsstaterne, der har kompetence vedrørende det europæiske betalingspåbud eller ethvert aspekt i forbindelse hermed
4. "oprindelsesdomstol": den domstol, som udsteder det europæiske betalingspåbud.

Artikel 6
Kompetence

1. Ved anvendelsen af denne forordning fastsættes kompetencen i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i fællesskabslovgivningen, særlig Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område.
2. Hvis kravet vedrører en aftale, som er indgået af en person (forbrugeren) med et formål, der må anses for at ligge uden for den pågældendes erhvervsmæssige virksomhed, og hvis sagsøgte er forbrugeren, er det dog kun domstolene i den medlemsstat, hvor sagsøgte har bopæl, der har kompetence i henhold til artikel 59 i forordning (EF) nr. 44/2001.

Artikel 7
Anmodning om et europæisk betalingspåbud

1. En anmodning om et europæisk betalingspåbud indgives ved brug af standardformularen i bilaget.
2. I anmodningen anføres:
 - a) parternes og i givet fald deres repræsentanters navne og adresser og navn og adresse på den domstol, som anmodningen indgives til
 - b) kravets størrelse, inklusive hovedstolen og i givet fald renter og kontraktmæssige sanktioner
 - c) hvis der kræves renter af kravet, rentesatsen og den periode, der kræves renter for, medmindre hovedstolen i henhold til oprindelsesmedlemsstatens lovgivning automatisk tillægges procesrenter
 - d) søgsmålsgrunden, herunder en kort beskrivelse af de forhold, som påberåbes som grundlag for kravet og i givet fald de krævede renter
 - e) en beskrivelse af bevismateriale til støtte for kravet
 - f) kompetencekriterierne og
 - g) sagens grænseoverskridende karakter, jf. artikel 3.
3. Sagsøger skal i sin anmodning erklære, at oplysningerne efter hans bedste overbevisning er korrekte, og at han anerkender, at alle bevidst ukorrekte oplysninger kan medføre passende sanktioner i henhold til oprindelsesmedlemsstatens lovgivning.

4. I et bilag til anmodningen kan sagsøger meddele domstolen, at han modsætter sig overgang til almindelig domstolsbehandling som omhandlet i artikel 17 i tilfælde af indsigelse fra sagsøgte. Dette er ikke til hinder for, at sagsøger informerer domstolen herom på et senere tidspunkt, men under alle omstændigheder inden påbuddet udstedes.
5. Anmodningen indgives i papirform eller ved brug af ethvert andet kommunikationsmiddel, herunder elektronisk, som accepteres af oprindelsesmedlemsstaten, og som oprindelsesdomstolen har adgang til.
6. Anmodningen skal underskrives af sagsøger eller i givet fald dennes repræsentant. Hvis anmodningen indgives i elektronisk form i overensstemmelse med stk. 5, underskrives den i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/93/EF af 13. december 1999 om en fællesskabsramme for elektroniske signaturer⁹. Signaturen skal anerkendes af oprindelsesmedlemsstaten, og der må ikke stilles supplerende krav til den.

Der må dog ikke stilles krav om elektronisk signatur, hvis der allerede i domstolene i oprindelsesmedlemsstaten findes et alternativt elektronisk kommunikationssystem, som er til rådighed for en særlig gruppe af registrerede, godkendte brugere, der muliggør identificering af brugerne på en sikker måde. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om disse kommunikationssystemer.

Artikel 8 *Behandling af anmodningen*

Den domstol, som en anmodning om et europæisk betalingspåbud indgives til, undersøger hurtigst muligt på grundlag af anmodningsformularen, om betingelserne i artikel 2, 3, 4, 6 og 7 er opfyldt, og om kravet synes at være berettiget og antageligt. Denne undersøgelse kan ske via en automatiseret procedure.

Artikel 9 *Fuldstændiggørelse og berigtigelse*

1. Hvis de betingelser, som er nævnt i artikel 7, ikke er opfyldt, giver domstolen sagsøger mulighed for at fuldstændiggøre eller berigtige anmodningen, medmindre anmodningen tydeligvis er uberettiget eller ikke kan antages. Domstolen anvender standardformularen i bilaget.
2. Hvis domstolen anmoder sagsøger om at fuldstændiggøre eller berigtige anmodningen, fastsætter den en tidsfrist, som den under omstændighederne finder passende. Domstolen kan efter eget skøn forlænge tidsfristen.

⁹ EFT L 13 af 19.1.2000, s. 12.

Artikel 10
Ændring af anmodningen

1. Hvis de betingelser, som er nævnt i artikel 8, kun er opfyldt for en del af anmodningen, informerer domstolen sagsøger om dette ved brug af standardformularen i bilaget. Sagsøger opfordres til at acceptere eller afvise et forslag til et europæisk betalingspåbud til det beløb, der er fastsat af domstolen, og orienteres om følgerne af sin beslutning. Sagsøger svarer ved at tilbagesende den standardformular, som domstolen har sendt, inden for en tidsfrist, som domstolen har fastsat i overensstemmelse med artikel 9, stk. 2.
2. Hvis sagsøger accepterer domstolens forslag, udsteder domstolen et europæisk betalingspåbud i overensstemmelse med artikel 12 for den del af anmodningen, som sagsøger har accepteret. Konsekvenserne for så vidt angår den resterende del af den oprindelige anmodning er underlagt den nationale lovgivning.
3. Hvis sagsøger ikke fremsender sit svar inden for den tidsfrist, som domstolen har fastsat, eller afviser domstolens forslag, afviser denne anmodningen om et europæisk betalingspåbud i sin helhed, jf. artikel 11.

Artikel 11
Afvisning af anmodningen

1. Domstolen afviser anmodningen, hvis
 - a) sagsøger ikke har sendt sit svar inden for den tidsfrist, som domstolen har fastsat i henhold til artikel 9, stk. 2, eller
 - b) sagsøger ikke har sendt sit svar inden for den tidsfrist, som domstolen har fastsat, eller afviser domstolens forslag i henhold til artikel 10, eller
 - c) betingelserne i artikel 2, 3, 4, 6 og 7 ikke er opfyldt, eller
 - d) kravet tydeligvis er uberettiget eller ikke kan antages.

Sagsøger underrettes om årsagerne til afvisningen ved brug af standardformularen i bilaget.

2. Afvisningen af anmodningen kan ikke påklages.
3. Afvisningen af anmodningen forhindrer ikke sagsøger i at forfølge kravet ved brug af en ny anmodning om et europæisk betalingspåbud eller af enhver anden procedure, som er til rådighed i henhold til lovgivningen i en medlemsstat.

Artikel 12
Udstedelse af et europæisk betalingspåbud

1. Hvis de betingelser, som er nævnt i artikel 8, er opfyldt, udsteder domstolen så hurtigt som muligt og normalt senest 30 dage efter indgivelsen af anmodningen et europæisk betalingspåbud ved brug af standardformularen i bilaget.

I perioden på 30 dage medregnes ikke den tid, som sagsøgeren anvender på at fuldstændiggøre, berigtige eller ændre anmodningen.

2. Det europæiske betalingspåbud udstedes sammen med en kopi af anmodningsformularen. Det indeholder ikke de oplysninger, som sagsøgeren har givet i henhold til artikel 7, stk. 4.
3. I det europæiske betalingspåbud gøres sagsøgte bekendt med, at han har mulighed for at
 - a) betale sagsøger det beløb, som er anført i påbuddet, eller
 - b) gøre indsigelse mod påbuddet over for oprindelsesdomstolen; indsigelsen skal være afsendt inden for den frist, der er fastsat i artikel 16, stk. 2.
4. I det europæiske betalingspåbud informeres sagsøgte om, at
 - a) påbuddet alene er udstedt på grundlag af de oplysninger, som sagsøger har givet, og ikke er blevet efterprøvet af domstolen
 - b) påbuddet bliver eksigibelt, medmindre der gøres indsigelse over for domstolen i overensstemmelse med artikel 16
 - c) hvis der gøres indsigelse, fortsætter sagen ved oprindelsesmedlemsstatens kompetente domstole i overensstemmelse med reglerne for den almindelige civilproces, medmindre sagsøger i anmodningen udtrykkeligt har anmodet om, at sagen i så fald hæves.
5. Domstolen sikrer, at påbuddet forkyndes for sagsøgte i overensstemmelse med national lovgivning på en måde, der opfylder de mindstestandarder, som er fastsat i artikel 13-15.

Artikel 13

Forkyndelse med bevis for modtagelse fra sagsøgtes side

Det europæiske betalingspåbud kan forkyndes for sagsøgte i overensstemmelse med den pågældende stats nationale lovgivning på en af følgende måder:

- a) personlig forkyndelse bekræftet ved et dateret modtagelsesbevis, som sagsøgte har underskrevet
- b) personlig forkyndelse bekræftet ved et dokument underskrevet af den kompetente stævningsmand, der ud over at fastslå, at sagsøgte har modtaget dokumentet eller har nægtet at modtage det uden lovlig grund, angiver forkyndelsesdatoen
- c) postforkyndelse bekræftet ved et dateret modtagelsesbevis, som sagsøgte har underskrevet og returneret
- d) forkyndelse ved elektroniske midler som f.eks. fax eller e-post bekræftet ved et dateret modtagelsesbevis, som sagsøgte har underskrevet og returneret.

Artikel 14
Forkyndelse uden bevis for modtagelse fra sagsøgtes side

1. Det europæiske betalingspåbud kan også forkyndes for sagsøgte i overensstemmelse med den pågældende stats nationale lovgivning på en af følgende måder:
 - a) personlig forkyndelse på sagsøgtes personlige adresse for personer, der har bopæl på samme adresse som sagsøgte eller er ansat til at arbejde der
 - b) hvis sagsøgte er en selvstændig erhvervsdrivende eller en juridisk person, personlig forkyndelse på sagsøgtes erhvervsmæssige hjemsted for personer, der er ansat af sagsøgte
 - c) deponering af påbuddet i sagsøgtes postkasse
 - d) deponering af påbuddet på et postkontor eller hos kompetente offentlige myndigheder og skriftlig meddelelse om denne deponering i sagsøgtes postkasse, forudsat at den skriftlige meddelelse tydeligt angiver, at det drejer sig om et retsdokument, eller at meddelelsen har retsvirkning som forkyndelse og medfører, at tidsfrister begynder at løbe
 - e) postforkyndelse uden den i stk. 3 omhandlede form for bekræftelse, hvis sagsøgte har adresse i oprindelsesmedlemsstaten
 - f) elektroniske midler bekræftet ved en automatisk kvittering for levering, forudsat at sagsøgte på forhånd udtrykkeligt har accepteret denne forkyndelsesmåde.
2. Ved anvendelsen af denne forordning kan der ikke foretages forkyndelse efter stk. 1, hvis sagsøgtes adresse ikke med sikkerhed er kendt.
3. Forkyndelse i henhold til stk. 1, litra a)-d), bekræftes ved:
 - a) et dokument underskrevet af den kompetente stævningsmand, hvoraf det fremgår:
 - i) på hvilken måde forkyndelsen er foretaget
 - ii) på hvilket tidspunkt forkyndelsen har fundet sted
 - iii) i givet fald for hvilken anden person end sagsøgte påbuddet er blevet forkyndt, idet personens navn og forbindelse med sagsøgte angiveseller
 - b) et modtagelsesbevis fra den person, for hvem påbuddet er blevet forkyndt, ved anvendelse af stk. 1, litra a) og b).

Artikel 15
Forkyndelse for en repræsentant

Forkyndelse efter artikel 13 og 14 kan også foretages over for en repræsentant for sagsøgte.

Artikel 16
Indsigelse mod det europæiske betalingspåbud

1. Sagsøgte kan gøre indsigelse mod det europæiske betalingspåbud over for oprindelsesdomstolen ved brug af standardformularen i bilaget, som han modtager sammen med det europæiske betalingspåbud.
2. Indsigelsen afsendes senest 30 dage efter forkyndelsen af påbuddet for sagsøgte.
3. Sagsøgte angiver i indsigelsen, at han bestrider kravet, og er ikke forpligtet til at angive grundene til dette.
4. Indsigelsen indgives i papirform eller ved brug af ethvert andet kommunikationsmiddel, herunder elektronisk, som accepteres af oprindelsesmedlemsstaten, og som oprindelsesdomstolen har adgang til.
5. Indsigelsen underskrives af sagsøgte eller i givet fald af dennes repræsentant. Hvis anmodningen indgives i elektronisk form i overensstemmelse med stk. 4, underskrives den i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/93/EF af 13. december 1999 om en fællesskabsramme for elektroniske signaturer. Signaturen skal anerkendes af oprindelsesmedlemsstaten, og der må ikke stilles supplerende krav til den.

Der må dog ikke stilles krav om elektronisk signatur, hvis der allerede i domstolene i oprindelsesmedlemsstaten findes et alternativt elektronisk kommunikationssystem, som er til rådighed for en særlig gruppe af registrerede, godkendte brugere, der muliggør identificering af brugerne på en sikker måde. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om disse kommunikationssystemer.

Artikel 17
Virkningerne af indsigelse

1. Hvis der gøres indsigelse inden for den frist, der er fastsat i artikel 16, stk. 2, fortsætter sagen ved oprindelsesmedlemsstatens kompetente domstole i overensstemmelse med reglerne for den almindelige civilproces, medmindre sagsøger udtrykkeligt har anmodet om, at sagen i så fald hæves, jf. artikel 7, stk. 4.

En sagsøgers forfølgelse af et krav via den europæiske betalingspåbudsprocedure har ingen betydning for hans stilling ved en efterfølgende almindelig domstolsbehandling.

2. Overgangen til almindelig domstolsbehandling i henhold til stk. 1 er underlagt lovgivningen i oprindelsesmedlemsstaten.
3. Sagsøger underrettes om, hvorvidt sagsøgte har gjort indsigelse, og om en eventuel overgang til almindelig domstolsbehandling.

Artikel 18
Eksigibilitet

1. Hvis der ikke er gjort indsigelse inden for den frist, der er fastsat i artikel 16, stk. 2, under hensyntagen til et tidsrum, som gør det muligt for indsigelsen at nå frem, erklærer oprindelsesdomstolen straks det europæiske betalingspåbud for eksigibelt ved brug af standardformularen i bilaget. Oprindelsesdomstolen kontrollerer datoen for forkyndelsen.
2. Med forbehold af stk. 1 er de formelle krav til eksigibilitet underlagt lovgivningen i oprindelsesmedlemsstaten.
3. Domstolen sender det eksigible europæiske betalingspåbud til sagsøger.

Artikel 19
Afskaffelse af eksekvaturproceduren

Et europæisk betalingspåbud, der er blevet eksigibelt i oprindelsesmedlemsstaten, skal anerkendes og fuldbyrdes i de andre medlemsstater, og der kan i den forbindelse hverken stilles krav om en erklæring om eksigibilitet eller gøres indsigelse mod anerkendelse af det.

Artikel 20
Fornyelse i undtagelsestilfælde

1. Efter udløbet af den frist, der er fastsat i artikel 16, stk. 2, kan sagsøgte anmode om fornyet prøvelse af det europæiske betalingspåbud ved oprindelsesmedlemsstatens kompetente domstol, hvis:
 - a) i) betalingspåbuddet blev forkyndt på en af de måder, der er omhandlet i artikel 14, og
 - ii) forkyndelsen ikke blev foretaget i så god tid, at han kunne forberede sit forsvar, uden at han selv var skyld heri,eller
 - b) sagsøgte uden egen skyld var forhindret i at gøre indsigelse mod kravet på grund af force majeure eller ekstraordinære omstændigheder,forudsat at han i begge tilfælde handler hurtigst muligt.

2. Efter udløbet af den frist, der er fastsat i artikel 16, stk. 2, kan sagsøgte også anmode om fornyet prøvelse af det europæiske betalingspåbud ved oprindelsesmedlemsstatens kompetente domstol, hvis det europæiske betalingspåbud tydeligvis er udstedt fejlagtigt under hensyntagen til de krav, der er fastlagt i denne forordning, eller som følge af andre usædvanlige omstændigheder.
3. Hvis domstolen afviser anmodningen med den begrundelse, at ingen af de forhold, som er omhandlet i stk. 1 og 2, gør sig gældende, står det europæiske betalingspåbud ved magt.

Hvis domstolen beslutter, at der er grund til fornyet prøvelse, fordi et af de forhold, som er omhandlet i stk. 1 og 2, gør sig gældende, erklæres det europæiske betalingspåbud for ugyldigt.

Artikel 21 *Fuldbyrdelse*

1. Med forbehold af bestemmelserne i denne forordning er fuldbyrdelsesprocedurene underlagt lovgivningen i fuldbyrdelsesmedlemsstaten.

Et europæisk betalingspåbud, som er blevet eksigibelt, skal fuldbyrdes på samme betingelser som en eksigibel afgørelse, der er udstedt i fuldbyrdelsesmedlemsstaten.

2. I forbindelse med fuldbyrdelse i en anden medlemsstat forelægger sagsøger denne medlemsstats kompetente fuldbyrdelsesmyndigheder:
 - a) en kopi af det europæiske betalingspåbud, der er erklæret eksigibelt af oprindelsesdomstolen, som opfylder de betingelser, der er nødvendige for at kunne fastslå dens ægthed, og
 - b) om nødvendigt en oversættelse af det europæiske betalingspåbud til fuldbyrdelsesmedlemsstatens officielle sprog eller, hvis der er flere officielle sprog i denne medlemsstat, det eller et af de officielle sprog for domstolsbehandling på det sted, hvor der søges fuldbyrdelse, i overensstemmelse med lovgivningen i denne medlemsstat, eller til et andet sprog, som fuldbyrdelsesmedlemsstaten har oplyst, at det kan godtage. Hver medlemsstat oplyser, hvilket eller hvilke af de europæiske institutioners officielle sprog ud over sit eget, som det kan godtage i forbindelse med det europæiske betalingspåbud. Oversættelsen skal bekræftes af en person, der er bemyndiget hertil i en af medlemsstaterne.
3. Der må ikke stilles noget krav om sikkerhedsstillelse, kaution eller depositum til en sagsøger, som i én medlemsstat anmoder om fuldbyrdelse af et europæisk betalingspåbud, der er udstedt i en anden medlemsstat, med den begrundelse, at han ikke er statsborger eller ikke har bopæl eller ophold i fuldbyrdelsesmedlemsstaten.

Artikel 22
Afvisning af fuldbyrdelse

1. På anmodning af sagsøgte afvises fuldbyrdelse af den kompetente domstol i fuldbyrdelsesmedlemsstaten, hvis det europæiske betalingspåbud er uforeneligt med en tidligere afgørelse eller et tidligere påbud udstedt i en medlemsstat eller i et tredjeland, såfremt:
 - a) den tidligere afgørelse vedrører samme søgsmålsgrund og de samme parter, og
 - b) den tidligere afgørelse opfylder de nødvendige betingelser for anerkendelse i fuldbyrdelsesmedlemsstaten, og
 - c) uforeneligheden ikke kunne have været fremført som en indsigelse i forbindelse med retsmøderne i oprindelsesmedlemsstaten.
2. På anmodning afvises fuldbyrdelse også, hvis sagsøgte har betalt sagsøger det beløb, der er anført i det europæiske betalingspåbud.
3. Det europæiske betalingspåbud må under ingen omstændigheder underkastes fornyet prøvelse i fuldbyrdelsesmedlemsstaten, for så vidt angår dets substans.

Artikel 23
Opsættelse eller begrænsning af fuldbyrdelse

Hvis sagsøgte har anmodet om fornyet prøvelse i henhold til artikel 20, kan den kompetente domstol i fuldbyrdelsesmedlemsstaten på anmodning af sagsøgte:

- a) begrænse fuldbyrdelsesproceduren til sikrende foranstaltninger, eller
- b) gøre fuldbyrdelsen betinget af, at der stilles en sikkerhed, som fastsættes af retten, eller
- c) i undtagelsestilfælde opsætte fuldbyrdelsesproceduren.

Artikel 24
Repræsentation i retten

Det er ikke obligatorisk at lade sig repræsentere af en advokat eller en anden jurist:

- a) for sagsøger med hensyn til anmodningen om et europæisk betalingspåbud
- b) for sagsøgte med hensyn til indsigelse mod et europæisk betalingspåbud.

Artikel 25
Retsafgifter

1. De samlede retsafgifter ved en europæisk betalingspåbudsprocedure og den almindelige civile domstolsbehandling, som indledes, hvis der gøres indsigelse mod det europæiske betalingspåbud i en medlemsstat, må ikke overstige retsafgifterne ved en almindelig civil domstolsbehandling uden en forudgående europæisk betalingspåbudsprocedure i denne medlemsstat.
2. I denne forordning omfatter retsafgifter de afgifter og gebyrer, der skal betales til domstolen, og hvis størrelse fastsættes i overensstemmelse med national lovgivning.

Artikel 26
Forbindelsen med national procesret

Alle processuelle spørgsmål, som ikke specifikt er behandlet i denne forordning, er underlagt national lovgivning.

Artikel 27
Forholdet til forordning (EF) nr. 1348/2000

Denne forordning berører ikke anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager.

Artikel 28
Oplysninger om forkyndelses- og fuldbyrdelsesomkostninger

Medlemsstaterne samarbejder for at sikre, at offentligheden og relevante fagkredse får oplysninger om

- a) omkostningerne til forkyndelse af dokumenter og
- b) hvilke myndigheder der har fuldbyrdelseskompetence med henblik på anvendelsen af artikel 21-23,

navnlig gennem det europæiske retlige netværk på det civil- og handelsretlige område, der er oprettet i overensstemmelse med Rådets beslutning 2001/470/EF af 28. maj 2001.

Artikel 29
Oplysninger om retternes kompetence, prøvelsesprocedurer, kommunikationsmidler og sprog

1. Senest den ____ 200__ meddeler medlemsstaterne Kommissionen:
 - a) hvilke domstole der har kompetence til at udstede et europæisk betalingspåbud
 - b) prøvelsesproceduren og de kompetente domstole med henblik på anvendelsen af artikel 20

- c) de kommunikationsmidler, som accepteres med henblik på den europæiske betalingspåbudsprocedure, og som domstolene har adgang til, og
- d) hvilke sprog der kan godtages i henhold til artikel 21, stk. 2, litra b).

Medlemsstaterne informerer Kommissionen om senere ændringer i disse oplysninger.

2. Kommissionen offentliggør de oplysninger, som medlemsstaterne har meddelt den i henhold til stk. 1, i *Den Europæiske Unions Tidende* og på anden passende måde.

Artikel 30 Ændring af bilagene

Der foretages efter proceduren i artikel 31 ajourføringer og tekniske justeringer af standardformularerne i bilagene for at sikre fuld overholdelse af denne forordnings bestemmelser.

Artikel 31 Udvalg

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er omhandlet i artikel 75 i forordning (EF) nr. 44/2001.
2. Når der henvises til denne artikel, anvendes artikel 3 og 7 i afgørelse 1999/468/EF i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 8.

Artikel 32 Revision

Kommissionen forelægger senest den ____ 200¹⁰ Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg en detaljeret rapport, der redegør for, hvordan den europæiske betalingspåbudsprocedure har fungeret. Rapporten skal indeholde en vurdering af, hvordan proceduren har fungeret, samt en udvidet konsekvensanalyse for hver medlemsstat.

Med henblik herpå og for at sikre, at bedste praksis i Den Europæiske Union tages i betragtning og afspejler principperne om bedre lovgivning, forelægger medlemsstaterne Kommissionen oplysninger om, hvordan det europæiske betalingspåbud fungerer på tværs af grænserne. Disse oplysninger skal omfatte retsafgifter, procedurens hurtighed, effektivitet, brugervenlighed samt de nationale betalingspåbudsprocedurer i medlemsstaterne.

Kommissionens rapport ledsages i givet fald af forslag om tilpasning.

¹⁰ Fem år efter forordningens anvendelsesdato.

*Artikel 33
Ikrafttræden*

Denne forordning træder i kraft den ____ 200_.

Den anvendes fra den ____ 200_ med undtagelse af artikel 29, 30 og 31, som anvendes fra den ____ 200_.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Udfærdiget i Bruxelles, den

*På Europa-Parlamentets vegne
Formand*

*På Rådets vegne
Formand*